

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.37.045/2026/6.

A tanács tagjai:

dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1

(cím1)

A felperes jogi képviselője:

dr. Salfay Noémi Orsolya kamarai jogtanácsos

Az alperes:

Budapest Főváros Kormányhivatala

(cím2)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

fogyasztóvédelmi tárgyú közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel élő fél:

alperes (8. sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék

2025. november 18. napján kelt

109.K.703.236/2025/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 109.K.703.236/2025/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes és az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét személyenként 168.000 (százhatvannyolcezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes fogyasztóvédelmi hatósági jogkörében a felperesi gazdasági társaság szám számú kereskedelmi egységében 2025. március 5-én, a szám2 számú kereskedelmi egységében 2025. március 12-én helyszíni hatósági ellenőrzéseket végzett. Az ellenőrzések során a felperes a húsáru hűtőpultban található előrecsomagolt, - az egyik üzletben az „érlelt marha béiszin”, illetve a másik üzletben az „érlelt Denver steak” - termékek esetében úgy szerepeltette az egységárat az elektronikus polccímkéken, hogy a Ft/100 g-ban megadott egységárat nagy betűkkel és számokkal tüntette fel és kisebb betűkkel (az ellenőrzés szerint alig láthatóan) megadta a Ft/kg egységárat is, míg más termékek esetében kizárólag kilogrammra vetítve jelenítette meg az egységárat.

[2] A hatósági ellenőrzések alapján az alperes 2025. április 3-án hivatalból eljárást indított, amelynek során a felperes – vitatva a jogsértés elkövetését – úgy nyilatkozott, hogy:

- az ár/egységárra vonatkozó elektronikus címke tartalma központilag kerül meghatározásra;

- egyedi eseti döntés alapján kerül sor az árjelölő táblán adott hústerméknel a Ft/100 g megjelölés feltüntetésére a kilós egységár mellett;

- ezen termékek nem egalizált súlyú termékek, így a pontos eladási ár minden esetben megtalálható a termékek csomagolásán;
- a Ft/100 g megjelölés a kilós egységgel egyidejűleg a tenger gyümölcsei (pl. garnéla), apróbb ("kimérős") csokoládé bonon lédig termékeknél és olyan csomagolt hústermékeknél kerül feltüntetésre, amelyek súlya változhat termékenként;
- jellemzően ezekből a termékekből egy kg alatti, kisebb mennyiséget vásárolnak, pl. a csomagolt marhahúsoknál nem egalizált a termék kiszerezése, és a csomagolás általában nem éri el az 1 kg-ot, ezért informatívabb a fogyasztók részére a 100 g-ra vetített ár megjelölése, és
- a 100 grammra vetített árkiírás célszerű, hiszen megkönnyíti a fogyasztók számára a termék polcra történő levételét megelőzően a döntéshozatalt, amellyel, hogy a kg-ra vetített ár lehetővé teszi a más (hús)termékekkel történő ár-összehasonlítást is.

[3] Az alperes a 2025. július 2-án kelt BP/2200/04135-7/2025. számú határozatával a felperes terhére 3.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, és kötelezte, hogy minden esetben a vásárlók számára egyértelműen, más termékek egységárával könnyen összehasonlítható módon tüntesse fel a tömeg szerint értékesített termékek egységárait, kizárólag Ft/kg-ban vagy Ft/g-ban megadva. Indokolása szerint a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 14. § (3) és (4) bekezdése alapján az egységáraknak egyértelműnek, könnyen azonosíthatónak és jól olvashatónak kell lenniük. Megállapította egyrészt a helyszíni hatósági ellenőrzés alapján, hogy a felperes bizonyos, tömeg szerint értékesített termékei esetében a polccímkén egy termékre két egységárt is megjelölt, és leginkább a magas Ft/kg egységárú marhahúsok, vagy – a nyilatkozatában foglaltak alapján – a tenger gyümölcsei közé tartozó termékek esetében alkalmazza ezt az árfeltüntetést. Kiemelte, hogy a termékek eladási ára és egységára, továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének részletes szabályairól szóló 4/2009. (I. 30.) NFGM–SZMM együttes rendelet (a továbbiakban: Árrendelet) 4. § b) pontjának nem felel meg a felperes ellenőrzéssel érintett kereskedelmi gyakorlata, miszerint egy termékre *két egységárt* is megad (az egyiket kilogrammra, a másikat 100 grammra vetítve). Ugyan lehetőség van az egységár kilogrammalapú feltüntetésére helyett a grammalapú feltüntetésére, azonban az Árrendeletben a „vagy” kötőszó alkalmazása miatt az együttes megjelenítésük nem lehetséges; valamint a grammalapú feltüntetésnek a Ft/g és nem Ft/100g feleltethető meg; továbbá az Árrendelet 4. § b) pontja alapján az alapértelmezett a Ft/kg egységár. A felperes által alkalmazott egységárfeltüntetési gyakorlat az ugyanazon hűtőpultban található különböző húsartermékek vonatkozásában nem megkönnyíti, hanem megnehezíti a vásárlók számára az egységárak összehasonlítását, a 100 grammra vetített ár olcsóbbnak tűnhet, mint a kilogrammra vetített ár. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes azzal, hogy a tömegre értékesített áruk vonatkozásában nem kizárólag Ft/kg-ban tüntette fel az egységárt, megsértette az Árrendelet 4. § b) pontjában foglalt kötelezettségét, és nem tett eleget az Fgytv. 14. § (3) bekezdésében foglalt egyértelmű egységártájékoztatás követelményének. Határozatában rögzítette a bírság kiszabásánál figyelembe vett mérlegelési szempontokat is.

A keresetlevél, a védírat

[4] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata iránt, amelyben elsődlegesen a határozat megsemmisítését, másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra való kötelezését kérte. Álláspontja szerint a vizsgált, csomagolásonként változó tömegű termékek esetében azok egységárát megfelelően, az Árrendelet 4. § b) pontjában és az Fgytv. 14. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak eleget téve tüntette fel; az általa alkalmazott ármegjelölést e jogszabályok nem tiltják. Érvelése szerint nincs ellenmondás a 100 grammra és a kilogrammra vetített árak között; azok matematikailag konzekvensek; egyértelműek és jól olvashatók; könnyen értelmezhetők és nem félrevezetők. Nem tilalmazott a termék összehasonlítását segítő további információ feltüntetése a fogyasztók számára. Az alperes téves jogértelmezése és az előzetes tájékoztatás hiányában történt bírságkiszabás – figyelembe véve a vonatkozó jogszabály eddigi alkalmazási gyakorlatát – veszélyezteti a jogbiztonság követelményét. Sérlemzte a fogyasztóvédelmi bírság összegét, aránytalanságát és a mérlegelés hiányosságait. A védíratra tett észrevételei szerint az alperes nem igazolta, hogy az árfeltüntetés következtében az árak összehasonlíthatósága sérült volna, és azt sem, hogy a felperesi kereskedelmi gyakorlat alkalmas lenne a fogyasztók megzavarására. A per tárgyalásán az alperes gyakorlatát ellentmondásosnak nevezve előadta, hogy az alperes egy másik határozatában - amit az akciós árak feltüntetése ügyében hozott -, további ár feltüntetését várta volna el, míg a tárgyi határozatában kevesebb ár feltüntetését tartotta volna jogszerűnek.

[5] Az alperes a védíratában kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak fenntartása mellett.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette. Indokolásában elsősorban azt emelte ki - hivatkozással a Kúria Kfv.VI.37.139/2011/9. számú eseti döntésére -, hogy az eladási ár és az egységár feltüntetésére vonatkozó előírások objektívek, így a jogsértés megítélése során az észszerű és tudatos fogyasztó magatartása nem vizsgálható. Álláspontja szerint ezért nem relevánsak azok az érvek, hogy az ármegjelenítés a fogyasztók megtévesztésére alkalmas vagy éppen ellenkezőleg, a megfelelőbb tájékoztatást szolgálják. Így kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az árfeltüntetés a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelel-e.

[7] A jogerős ítéletben kifejtettek szerint a felperes - az alperesi érveléssel szemben - eleget tett annak az előírásnak, mely szerint az egységárát kilogrammban vagy grammban kell megadni, mert a polccímkéken feltüntetésre került a termékeknek a kilogrammra vetített ára. Az, hogy emellett feltüntette a 100 gramm mennyiségre vonatkozó árat is, nem jogsértő, mert az Fgytv. 2. § m) pontja lehetővé teszi, hogy az eladási árként a termék egy adott mennyiségére vonatkozó árat tüntessék fel. A felperes tehát *nem két egységárát* tüntetett fel a polccímkéken, hanem a *100 grammra vonatkozó eladási árat* és a *kilogrammonkénti egységárát*, ami teljes mértékben megfelelt az Fgytv. 14. § (3) bekezdésében, illetve az Árrendelet 4. § b) pontjában foglalt előírásoknak, ezért az alperes határozata jogsértő volt.

A felülvizsgálati kérelem

[8] Az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a jogvita központi kérdését – a két árkategória (egységár és eladási ár) elhatárolását – dogmatikai alaposság nélkül, nyilvánvaló logikai ellentmondást eredményezve döntötte el.

[9] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a Ft/100 g jelölést eladási árnak, ugyanis a vizsgált termékek esetében a tényleges kiszerezés/tömeg változó, és a Ft/100 g jelölés nem az a végösszeg, amelyet a fogyasztó ténylegesen fizet a megvásárolt (meghatározott kiszerezési egységű, de nem 100 grammos) termékért; legfeljebb egy arányosítási információ. Ennél fogva, ami nem a ténylegesen fizetendő ár, az a Fgytv. 14. § (5) bekezdése szerint fogalmilag nem eladási ár. A bíróság ezen jogértelmezése oda vezet, hogy kiüresíti az egységár-feltüntetési garanciális szabályait (Árrendelet), és feloldhatatlan jogi ellentmondást eredményez a több eladási ár alkalmazása kapcsán (Fgytv.). A bíróság megsértette a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét, mert nem vezette le, hogy miként felel meg a Ft/100 g az eladási ár Fgytv. szerinti (ténylegesen fizetendő ár) kritériumának; miért nem egységár-jellegű adat a tömegré vetített Ft/100 g; és akkor miért nem releváns a Fgytv. 14. § (7) bekezdésének logikai következménye (több eladási ár esetén legalacsonyabb ár felszámítása).

A felülvizsgálati ellenkérelem

[10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, annak jogszerűségére tekintettel. Kifejtette, hogy az alperes által felvetett jogkérdések mesterséges, hibás premisszára épülnek, mert az önállóan megvásárolható termékegység kérdésköre kapcsán az alperes érvelésének alapja az a téves állítás, miszerint a 100 gramm egy tetszőlegesen választott, önállóan nem megvásárolható termékegység, holott ezzel szemben a vásárlóknak – lédig termékek esetében (pl. felperes üzleteiben kapható tenger gyümölcsei) – lehetőségük van arra, hogy pontosan 100 gramm terméket vegyenek meg, amely esetben a 100 grammra vetített ár maradéktalanul lefedti a ténylegesen fizetendő eladási ár fogalmát. Míg az előrecsomagolt, változó súlyú termékek esetében (pl. tálcás húsok) a ténylegesen fizetendő, az adott darab konkrét súlyára kiszámított eladási ár a termék egyedi csomagolásán minden esetben pontosan szerepel; a polccímkén feltüntetett 100 grammos eladási ár pedig ekkor sem „szakad el” a tényleges ártól, hanem ekkor az az Árrendelet 4. § b) pontjának és az Fgytv. 2.§ 8. pontjának megfelelően a kilogrammonkénti egységár mellett alkalmazható, egy adott mennyiségre vonatkozó eladási ár. Az a fogyasztói döntést és az arányos összehasonlítást támogató többletadat. A 100 grammra vetített ár egyértelmű jelölése miatt nem téveszthető össze a csomagoláson feltüntetett, a termék egyedi, teljes súlyának (pl. 325 gramm) megfelelő eladási árral.

[11] Vitatta azt az alperesi érvelést, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Tévesnek nevezte az alperes nyelvtani értelmezését, miszerint az Árrendelet 4. § b) pontjában szereplő „vagy” kötőszó a többlettájékoztatást kizáró feltétel lenne. A szabályozással ugyanis a jogalkotó az árfeltüntetés kötelező minimumát határozta meg, és a felperes mint kereskedő választott a kilogramm (vagy gramm vagy dekagramm) alapú egységár feltüntetése között. E kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, amikor az egységárat – a kilogrammonkénti egységár megjelölésével – szerepeltette. Sem az Fgytv., sem az Árrendelet nem tiltja, hogy e kötelező elem mellett a fogyasztói tájékozódást segítő, a mindennapi vásárlói szokásokhoz igazodó további eladási ár (100 grammra vetítve) is feltüntetésre kerüljön.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[13] A Kúria tájékoztatta a feleket a felülvizsgálati kérelem befogadásáról szóló végzésében arról, hogy a befogadásra a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alkalmazásával került sor, mert az alperes valószínűsítette az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének esetleges megsértését az eladási ár és az egységár kategóriáinak értelmezése körében.

[14] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül a befogadással érintett körben, jogkérdésben vizsgálhatja felül {a Kp. 115. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése}, az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt {Kp. 120. § (5) bekezdés}.

[15] A perben nem volt vitatott, hogy a vizsgált termékek olyan áruk (előrecsomagolt, nem egázilált kiszerelésű húsrutermékek), melyek tényleges kiszerelésükben/tömegükben változóak, és a termékek csomagolásán a ténylegesen fizetendő ár feltüntetésre került. Az alperesi határozat nyomán kialakult közigazgatási jogvita középpontjában az állt, hogy e terméktípuson belül bizonyos termékek *polccímekjén a Ft/100 g és a Ft/kg árfeltüntetés párhuzamos megjelenése*, és az utóbbi (Ft/kg árfeltüntetés) során alkalmazott *kisebb betű- és számmegjelölés* jogsértő-e, sérti-e az Árrendelet 4. § b) pontjában és az Fgytv. 14. § (3) bekezdésében foglaltakat. A felülvizsgálati kérelem alapján pedig a Kúriának abban a kérdésben kellett és lehetett csak dönten, hogy az elsőfokú bíróság értelmezése, – miszerint a felperes azért nem követett el jogsértést, mert a polccímén a Ft/100g megjelölés eladási árat jelent, a Ft/kg pedig egységárat –, helytálló-e.

[16] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta a releváns tényeket, azonban a megállapított tényállásból téves jogi következtetésre jutott, és az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, amikor a vizsgált termékek polccímkéken való árfeltüntetése esetében a *Ft/100g-ra vetített árat adekvát indokok nélkül eladási árnak minősítette*.

[17] Az Fgytv. 2. § 7. pontja szerint egységár: a termék e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott mértékegységére vonatkozó ár. Az Fgytv. 2. § 8. pontja értelmében eladási ár: a termék egy egységére vagy adott mennyiségére vonatkozó ár. Az Fgytv. 14. § (3) bekezdése szerint az eladási árat, az egységárat, illetve a szolgáltatás díját egyértelműen, könnyen azonosíthatóan és tisztán olvashatóan kell feltüntetni. Az Fgytv. 14. § (5) bekezdése alapján a termék eladási áráként és egységárként, illetve a szolgáltatás díjaként a fogyasztó által ténylegesen fizetendő, az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is tartalmazó árat kell feltüntetni.

[18] Az Árrendelet 2. § (1) bekezdése alapján a termék eladási árát – a (2) és a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a) a terméken, annak csomagolásán vagy a termékhez egyéb módon rögzítve, vagy b) a közvetlenül a termék mellett elhelyezett egyedi árkiíráson vagy a fogyasztó számára a megvenni kívánt termék kiválasztásakor könnyen hozzáférhető árjegyzéken (ideértve az étel-, illetve itallapot is) kell feltüntetni. A (2) bekezdés szerint a nem előrecsomagolt, a fogyasztó jelenlétében kimért termékre (ömlesztett termék) vonatkozóan csak az egységárat kell feltüntetni. E § (3) bekezdése értelmében az eladási árat, illetve az egységárat elegendő az (1) bekezdés b) pontja szerinti módon feltüntetni a csomagolás nélkül értékesített termék esetén. Az Árrendelet 3. § (1) bekezdése szerint a termék egységárat, ha az nem egyezik meg a termék eladási árával, a) a terméken, annak csomagolásán vagy a termékhez egyéb módon rögzítve, vagy b) a közvetlenül a termék mellett elhelyezett egyedi árkiíráson vagy a fogyasztó számára a megvenni kívánt termék kiválasztásakor könnyen hozzáférhető árjegyzéken (ideértve az étel-, illetve itallapot is) kell feltüntetni. Az Árrendelet 4. § b) pontja szerint az egységárat tömegre értékesített terméknel kilogrammonként (Ft/kg), vagy – ha ez a termék jellegéből adódóan megkönnyíti az összehasonlítást – grammonként (Ft/g), dekagrammonként (Ft/dkg) vagy tonnánként (Ft/t) kell feltüntetni.

[19] A kiemelt jogszabályi rendelkezések alapján a Kúria elsőként rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság az Fgytv.-nek nem a helyszíni hatósági ellenőrzéskor és a határozathozatalkor hatályos rendelkezéseit, hanem a 2023. január 1. előtt hatályos, az eladási ár és egységár fogalmára vonatkozó rendelkezéseit {Fgytv. 2. § m) és n) pontjai} vette alapul; a - tartalmában nem változott szabályozásra vonatkozó - helyes jogszabályi alapot az Fgytv. 2. § 7. és 8. pontjai jelentik, amelyek a kiindulópontjai az árfeltüntetésre vonatkozó Árrendeletben meghatározott rendelkezések értelmezésének. A fogalom meghatározás alapján az *egységár* az a termék meghatározott *mértékegységére* vonatkozó ár, az *eladási ár* a termék *egy egységére vagy adott mennyiségére* vonatkozó, a termékért ténylegesen fizetendő ár. A Kúria azt az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal egyezően állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a vizsgált termékek esetében tévesen minősítette a Ft/100g jelölést eladási árnak, - és ebből következően - a felperes is helytelenül érvelt a felülvizsgálati ellenkérelmében emellett. Ugyanis az érintett, előrecsomagolt húsárutermékek esetében a tényleges kiszerelés/tömeg változó, és a Ft/100g megjelölés szerinti érték nem egyezik meg a ténylegesen fizetendő árral. A termékek csomagolásán nem vitatottan a ténylegesen fizetendő

ár (eladási ár) szerepelt. Az alperes helytállóan emelte ki, hogy ugyanakkor a Ft/100 g-ra vetített érték nem az a végösszeg, amelyet a fogyasztó ténylegesen fizet a megvásárolt (meghatározott kiszerelési egységű, de nem 100 grammos) termékért, tehát az nem eladási ár.

[20] A felperes érvelésében ugyan kiemelte a lédig termékeket (ömlesztett termékek), azonban azok nem azonosak a jelen ügyben vizsgált termékekkel, amelyek előrecsomagolt, változó kiszerelésű/tömegű húsárúk voltak; az ömlesztett termékek esetében az Árrendelet 2. § (2) bekezdése az irányadó, amely szerint a nem előrecsomagolt, a fogyasztó jelenlétében kimért termékre (ömlesztett termék) vonatkozóan csak az egységárat kell feltüntetni. Nem vitatottan a perbeli esetben érintett termékek vonatkozásában a felperest terhelte a csomagoláson az eladási ár feltüntetése (ennek eleget tett, ezt az alperes nem is vitatta), valamint a polccímkén az egységár feltüntetésének kötelezettsége is. Az sem vitatott, hogy ezekből a termékekből a felperes nem 100 g-os egységeket értékesített, hanem a már említett változó kiszerelésű/tömegű, előrecsomagolt árukat.

[21] Amit tévesen állapított meg az elsőfokú bíróság az az, hogy a Ft/100 g megjelölés ebben az esetben eladási árnak lenne tekinthető, ezt adekvát indokkal nem is támasztotta alá, ezért ítéletének indokolása sem volt megfelelő. Ténylegesen a felperes sem tekintette ezt eladási árnak, mert az eljárása is azt tükrözte, hogy a polccímkén a Ft/kg egységárat szerepeltette és ezt az értéket átszámította Ft/100 g-os egységre vonatkozóan is (ezt szintén szerepeltette), egy olyan terméktípusnál, amelyet nem 100 grammos egységekben értékesített.

[22] A Kúria hangsúlyozza, hogy az alperes a határozatában a Ft/kg és Ft/100 g feltüntetésére úgy tekintett, mint *két egységár* párhuzamos megjelenítésére, *ugyanakkor* azt is megjegyezte, hogy a grammalapú feltüntetésnek a Ft/g és nem a Ft/100g feleltethető meg (mert az Árrendelet szerint a Ft/kg - Ft/dkg - Ft/g az egységár alapja, nem Ft/100 g), amivel *lényegében azt fejezte ki*, hogy az érintett termékeknél a Ft/100 g megjelölés legfeljebb *egy egységár-jellegű információ*. Az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kell tehát döntenie, hogy az eset konkrét körülményei között sérült-e az Árrendelet 4. § b) pontja, vagyis az egységár feltüntetés kötelezettsége és az Fgytv. 14. § (3) bekezdésében foglalt követelmény, többek között az egységár egyértelmű megjelölése a határozatban írt fenti okokból.

[23] Az elsőfokú bíróság az általa megjelölt körben tévesen hívta fel a Kfv.VI.37.139/2011/9. számú kúriai eseti döntést, mert a jelen esetben fogyasztó megtévesztése típusú magatartást az alperes nem értékelt, míg a hivatkozott eseti döntés a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat minősítése szempontjából emelte ki, hogy annak során kell vizsgálni az ésszerűen tájékozott és körültekintően eljáró fogyasztó magatartását, míg a szabálytalannak minősülő egységár-feltüntetési gyakorlat esetében nem, mert az a megtévesztésre alkalmasság nélkül jogsértő. A jelen esetben alkalmazott Fgytv. 14. § (3) bekezdése alapján az egységáraknak egyértelműnek, könnyen azonosíthatónak és jól olvashatónak kell lenniük, a szintén felhívott Árrendelet 4. § b) pontja pedig az egységár alapját jelöli meg, amely jogszabályi előírások objektív alapokon nyugszanak. A felhívott eseti döntés viszont irányadó abból a szempontból, hogy hangsúlyozza az egységár megjelölés célját: „az egységár a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló 98/6/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) preambulum (6) bekezdésében megfogalmazottak szerint azt a célt szolgálja, hogy a

fogyasztói tájékoztatást javítsa, mivel ez a legkönnyebb módja annak, hogy a fogyasztók a lehető legjobban tudják értékelni és összehasonlítani a termékek árát és így módon egyszerű összehasonlítások alapján megalapozott döntést hozhassanak. (...) a teljes termékmennyiségre kell vetíteni a ténylegesen fizetendő árat és így kell az egységárat kiszámítani. Csak az így számított egységár alkalmas az áralapú összehasonlításra az irányelv értelmében, amely irányelvet az Fgytv. 57. § b) pontja szerint a hazai jogba átültettek”.

[24] Vizsgálható tehát az alperes részéről az Fgytv. 14. § (3) bekezdése szerinti előírás, az egyértelműség, és az Árrendelet 4. § b) pontja szerinti rendelkezésnek való megfelelés: megtörtént-e az egységár feltüntetés, illetve a feltüntetett egységár alkalmas-e az összehasonlításra. A jelen esetben ezekről a kritériumokról kellett döntenie az alperesnek olyan tényállás, olyan felperesi árfeltüntetési mód mellett, hogy az érintett termékek csomagolásán nem vitatottan az eladási ár megjelent és a polccímként a Ft/kg egységár - a Ft/100 g árkiírás mellett - megjelölésre került. Az elsőfokú bíróságnak pedig az alperesi határozatban levezetett következtetés jogszerűségét kellett vizsgálnia, amely következtetésbe az is beletartozott az alperesi álláspont szerint, hogy a fogyasztók számára nehezíti az összehasonlítást a fenti árfeltüntetési mód. Erről azonban - az eladási ár miatti eltérő álláspontja miatt - az elsőfokú bíróság nem döntött, így ezen utóbbi alperesi állásfoglalás helytállóságáról sem határozott.

[25] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja szerint hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[26] Az új eljárás során az elsőfokú bíróság nem tekintheti a vizsgált termékeknek a Ft/100 g megjelölést eladási árnak, és a Kúria jelen végzésében foglaltakra is figyelemmel először teljeskörűen döntenie kell arról, hogy az alperes - a határozatában foglalt indokok alapján - helytálló következtetésre jutott-e, amikor az érintett termékeknek a felperesi egységár feltüntetést az Fgytv. 14. § (3) bekezdésébe és az Árrendelet 4. § b) pontjába ütközőnek minősítette; ezen döntés függvényében, szükség esetén lehet a kereseti kérelem további elemeinek (pl. bírság) elbírálására áttérnie.

A döntés elvi tartalma

[27] *Az előre csomagolt, nem egalizált, kiszerelésében és tömegében változó, nem 100 grammos egységekben eladott termékek (pl. húсарuk) értékesítése során a Ft/100 gramm megjelölés nem minősíthető eladási árnak, mert az nem a ténylegesen fizetendő ára az adott terméknek.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján irányadó 107. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül, öt tagú tanácsban határozott

[29] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán irányadó 110. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi és alperesi perköltséget csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie. A felszámított költségeket illetően mérséklés iránti kérelem nem került előterjesztésre. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján ezért 12 munkaóra elszámolásával a felperes és az alperes részére személyenként 168.000 forint perköltséget állapított meg kamarai jogtanácsosi munkadíj címén, a felszámított összegekkel egyezően.

[30] A Kúria végzése ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2026. március 26.

dr. Márton Gizella s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő